

specielní, ani všeobecné a proto byla smlouva od počátku neplatná. Proto je správný názor žalobců, že žalovaný používá sporného bytu bez právního důvodu.

Čís. 11029.

Vznikl-li záporný spor o příslušnost ze dvojitosti práva, platného jednak v zemi Slovenské a Podkarpatoruské, jednak v ostatních zemích Československé republiky a jde o občanskou právní věc, náležející k pravomoci československých soudů, jest k návrhu určení soud místně příslušný podle § 28 j. n.

(Rozh. ze dne 22. září 1931, Nd I 439/31.)

Nejvyšší soud ustanovil podle § 28 j. n. a § 52 zák. čl. I/1911 okresní soud v Košicích za onen soud tuzemský, který bude místně příslušný k provedení řízení a rozhodnutí o žalobě Anežky Sch-ové v Trutnově proti Jindřichu Sch-ovi v Košicích, o zvýšení výživného na 600 Kč měsíčně, podané u okresního soudu v Košicích.

Důvody:

Z vyžádaných spisů jde na jevo tento děj: Rozsudkem okresního soudu v Trutnově jako soudu podle § 104 j. n. ujednaného, ze dne 27. října 1921 byl Jindřich Sch. (tehdy již v Košicích) odsouzen, aby platil své manželce Anežce Sch-ové (tehdy již v Trutnově) výživné 200 Kč měsíčně. Tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem krajského soudu v Jičíně jako odvolacího soudu ze dne 15. února 1922 a stal se pravoplatný. Žalobou, podanou dne 2. května 1928 u sedrie v Košicích a postoupenou dne 5. května 1928 okresnímu soudu v Košicích domáhala se Anežka Sch-ová na Jindřichu Sch-ovi zvýšení výživného na 600 Kč měsíčně. Okresní soud v Košicích usnesením ze dne 6. října 1928 vyhověl sporu překážející námitce žalovaného a spor zastavil, protože podle § 413 O. s. p. náleží žaloba o zvýšení výživného před okresní soud v Trutnově, jenž rozhodl předešlý spor. Novou žalobou, podanou dne 7. května 1931 u okresního soudu v Košicích, domáhá se Anežka Sch-ová na Jindřichu Sch-ovi znova zvýšení výživného na 600 Kč měsíčně pro změněné jeho poměry výdělkové a majetkové. Na námitku žalovaného a na návrh žalobkyně prohlásil se okresní soud v Košicích nepřislušným podle § 180 bod 3 a § 413 O. s. p. a postoupil spisy okresnímu soudu v Trutnově, protože dřívější spor o výživné byl tam rozhodnut a žaloba o zvýšení výživného může býti podána jen u soudu předešlého sporu. Okresní soud v Trutnově však odmítl žalobu pro věcnou nepřislušnost, ježto předmět sporu činí 48.000 Kč (§ 58 j. n.) tedy přes 5.000 Kč a příslušným jest věcně krajský soud. Týž osud musil by stihnouti žalobu, kdyby byla podána u krajského soudu v Jičíně, ježto tam není obecného sudiště žalovaného. Anežka Sch-ová žádá nyní nejvyšší soud, aby jí určil pří-

slušný soud pro tento spor. Z tohoto děje jest již zřejmo, že záporný spor o příslušnost vznikl ze dvojitosti práva, platného jednak v zemi Slovenské a Podkarpatoruské, jednak v ostatních zemích Československé republiky, neboť v oněch řídí se příslušnost pro žaloby tohoto druhu podle toho, který soud rozhodl původní spor (§ 413 zák. čl. I/1911), v těchto však podle obecného sudiště žalovaného (§§ 65—66 j. n.), a obojí soudy se řídí svým procesním právem. Protože však jde o občanskou věc právní, která náleží k pravomoci československých soudů a jen chybí podmínky pro místní příslušnost; protože dále žalobkyně navrhla, by byl příslušný soud určen (§ 28 j. n. a § 52 čl. I/1911) a protože konečně manželství stran nebylo ani rozvedeno ani rozloučeno a jde o spor o zatímní výživu manželčinu před manželským sporem, a pro takový spor jest podle § 1 odst. (2) písm. h) příslušný okresní soud, nehledíc k ceně předmětu, byl z důvodů účelnosti, hledíc k bydlišti žalovaného příslušným soudem určen okresní soud v Košicích.

Čís. 11030.

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty neplatí pro způsob řízení, jež má vésti ke konečnému soudnímu opatření, předpisy řádu o nesporném řízení, nýbrž předpisy formálního práva exekučního a sporného, a to i co do opravných prostředků.

(Rozh. ze dne 22. září 1931, R II 264/31.)

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty vyhověl první soud odporu zemského úřadu pro vyměřování dávky z přírůstku hodnoty proti znalci Jiřímu M-ovi a ustanovil na místě tohoto znalce znalcem Jana S-a. Rekursní soud potvrdil usnesení prvního soudu.

Nejvyšší soud odmítl dovolací recurs.

Důvody:

Dovolací stížnost jest nepřipustná. Neprávem poukazuje na § 16 nesp. ř., neboť v tomto případě, kde jde jen o výběr znalecovy osoby a nikoliv o konečně rozhodnutí ve věci, platí zvláštní předpisy. Jde o odhad nemovitostí v nesporném řízení, o němž uvádí § 272 nesp. ř., že má býti dbáno »co do způsobu« jeho výkonu ustanovení soudního řádu, pokud tu není stanovena výjimka. Na místo dřívějšího všeobecného soudního řádu ze dne 1. května 1781, čís. 13 sb. z. s. nastoupily předpisy §§ 143 a 144 exekučního řádu, dále mocí posledního odstavce § 144 ex. ř. též předpis odhadního řádu pro nemovitosti ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. a posléze podpůrně i předpisy civilního řádu soudního (§ 78 ex. ř.), zvláště pátého titulu druhé části o důkazu znalci (§ 351 a další c. ř. s.). Bylo to již několikrát nejvyšším soudem vysloveno (na př. v rozhodnutí čís. 10.551, 7417, 4176, 2100 sb. n. s.).